

Motion till riksdagen 2022/23:1999

av **Ann-Charlotte Hammar Johnsson m.fl. (M)**

Levande fiske i Skåne

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av fortlevnad för det småskaliga fisket och husbehovsfisket i Skåne och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett tydligt uppdrag till Havs- och vattenmyndigheten samt länsstyrelsen om att det småskaliga fisket samt husbehovsfisket inte ska förbjudas längs Skånes kuster och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det skånska fisket och husbehovsfisket har uråldriga traditioner som sträcker sig tillbaka till stenåldern längs den skånska kusten med ett pärlband av fiskehamnar. Det finns en tradition och ett arv som knyter an till dagens samhälle.

Det småskaliga kustfisket har varit och bör fortsätta få vara en naturlig och viktig del av Skåne. Olika yrken och företag har uppkommit genom fisket, till exempel båtbyggande. Dessa företag lade tillsammans med andra företag grunden för växande livskraftiga samhällen längs kusten. Fisket är därför en viktig länk till kustbefolkningens historia och kultur. Det kulturhistoriska arvet har förts vidare genom arv och tradition och de västskånska hamnarna längs Öresund har blivit byns naturliga samlingspunkt.

Husbehovsfisket är starkt förknippat med båtbyggande och de nordiska träbåtarna är en träbåtstradition som används av fiskarna. Att ha sin båt i hamnen för att fiska innebär såväl närvaro som arbetsinsats med att hålla hamnarna levande och igång året runt. Det får inte tappas bort. Att bygga båtar med klinkerbyggnadstekniken är ett immateriellt världsarv klassat av Unesco och är ett utdöende hantverk som håller liv i traditionen så länge husbehovsfiskarna fortsätter fiska.

På den östra sidan av Skåne finns på samma sätt en tradition i fisket. Kustkommunen Simrishamn med staden och kustbyarna har på samma sätt som fiskesamhällena längs Öresund en historia starkt förankrad i fisket. Sillfisket är anledningen till att Simrishamn

fick sina stadsprivilegier under Hansatiden. I dag har man en fiskenäring som fortfarande lever, men det är knappt mer än så.

Fisket sker hållbart, men det krävs rätt förutsättningar i havet och hållbara livskraftiga bestånd av fisk samt rätt förutsättningar på land för att kunna landa och sälja fångsten. Det behövs en värdeskapande landsbygdsutveckling och ett humankonsumtionsinriktat svenskt fiske för att ta vara på en uthållig livsmedelsstrategi.

När vi vänder blicken mot den danska sidan ser vi att det dagligen i Helsingör går att köpa nyfångad fisk i vanliga livsmedelsaffärer. På samma sätt borde det på den svenska sidan vara en strategi med det småskaligt uthålliga fisket för att få in färsk fisk i dagligvaruhandeln och till restauranger inom besöksnäringen och turismen samtidigt som det småskaliga fisket blir en viktig del av den civila beredskapen i den svenska livsmedelsstrategin för att klara livsmedelsproduktionen under förhållanden så som krig. Därför behöver vårt land nya typer av distributionsvägar för färsk, eller fryst, fisk. Att möjliggöra för fler små beredningsindustrier på samma vis som det fungerar på andra sidan Öresund i Danmark bör därför vara av intresse för Sverige.

Att dessutom för svenskt vidkommande se på det småskaliga fisket som en del av det närodlade så som vi anammat gårdsförsäljning inom jordbruket med ledord som ”från hav till bord” och ”dagens fångst” ger perspektiv på möjligheter i vårt land.

Det småskaliga fisket brottas med utmaningar som fisketryck i Östersjön kombinerat med utbredning av skarv och säl. Forskning från Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, visar på att fisketrycket på framförallt sill och strömming behöver minska i Östersjön för en anpassning till en långsiktigt ekologiskt hållbar nivå. När Östersjön inte mår bra så påverkar det också rörelse i djurlivet över till Öresund.

SLU har tagit fram en rapport kring husbehovsfisket till Havs- och vattenmyndigheten (HaV) för att kontrollera hur mycket fisk som landas och borde ligga till grund för beslut från HaV. Det småskaliga kustnära husbehovsfisket längs Öresund som myndigheten HaV och Länsstyrelsen i Skåne rekommenderat den förra regeringen att stänga ned och förbjuda saknar evidens. Myndigheten lyfter fram olika bevarandevärden i sitt förslag till förbud som bygger på förekomsten av tumlare, knobbsäl och gråsäl. Men enligt den så kallade rödlistan som publicerades förra året betraktas både tumlare och knobbsälar som livskraftiga i Västerhavet och gråsälerna likaså.

På den danska sidan har man inte tagit beslut om att förbjuda husbehovsfisket och då vattnet i Öresund delvis delas med vårt grannland har inte förbudet på den svenska sidan kunnat genomföras mer än i Skälderviken ännu. Med beaktande av att de lokala förhållandena inte är de som framkommer av anledningen till förslaget om förbud med hänvisning till tumlarbestånd och EU behöver HaV och länsstyrelsen få ett uppdrag att göra ett omtag med lokalt fokus där bevarandeåtgärder i marina skyddade områden ska vara relevanta och ändamålsenliga. Förslag till bevarandeåtgärder behöver tas fram utifrån vetenskapliga underlag och fiskeregleringar utformas i samråd med intressenter.

Det går därmed alldeles utmärkt att kombinera tumlare och husbehovsfiske i Öresund och att ge förutsättningar för småskaligt fiske i Östersjön. Det finns alla möjligheter att hitta en lösning som inkluderar husbehovsfisket för den svenska kulturhistorien, levande landsbygd och kust med besöksnäring och turism. Konceptet med tradition, arv, levande kust och hav är förenligt med närproducerad fisk, livsmedelsstrategi och civilförsvaret i symbios. Detta bör regeringen ge ett tydligt uppdrag om till myndigheten HaV och länsstyrelsen så att husbehovsfisket och det småskaliga fisket kan fortsätta. Där det närodlade och lokala livsmedelsfisket med humankonsumtionsinriktning för svensk

fiskberedning får ett ökat fokus med förutsägbarhet, blir mer ekonomiskt robust och ger en ökad flexibilitet.

Det skapar i sin tur förutsättningar för en generationsväxling och en förändrad syn på ekologin i yrkesfisket.

Denna motion står samtliga skånska moderata riksdagsledamöter bakom.

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)

Emma Ahlström Köster (M)

Ulrika Heindorff (M)

Lars Johnsson (M)

Noria Manouchi (M)

Louise Meijer (M)

Peter Ollén (M)

Hans Wallmark (M)

Boriana Åberg (M)